

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Lees meer op www.actiefonline.com

Nummer 49

Iedereen kent wel de uitspraak "ieder huisje heeft zijn eigen kruisje" Dat is maar al te waar, maar hoe we met dat kruisje omgaan verschilt van mens tot mens. Zeker is dat als wij ons geborgen voelen in de sterke, veilige armen van God alles er heel anders uitziet en wij juist kracht kunnen putten uit die schijnbaar duistere dagen. Maar daar is geloof voor nodig en daar gaat de Oppepper deze week over. Een hele fijne week gewenst.

Oppepper

Toen oude Karel erg ziek was geworden besloot de dominee hem eens te bezoeken. De oude man had nauwelijks vrienden en kon wel wat aanmoediging gebruiken. Toen de dominee binnenkam viel zijn oog op een grote stoel naast het bed van oude Karel.

"Fijn om te zien dat ik niet je enige bezoeker ben, Karel", zei de dominee.

"Behalve mijn dochter komt er niemand", antwoordde Karel blijmoedig. "Maar ik zal je eens wat vertellen over die stoel. Ik kon vroeger namelijk nooit bidden. Ik werd steeds afgeleid en wist gewoon niet hoe het moest. Meestal viel ik uiteindelijk zelfs in slaap. Ik vroeg mijn toenmalige dominee er over en die zei: 'Karel, zet gewoon een stoel voor je neus en beeld je in dat Jezus er op zit. Dan praat je gewoon met hem net zoals je met mij praat en luister je naar wat Hij te zeggen heeft. Het helpt me echt en daarom staat er steeds een stoel naast mijn bed' Een week later stierf de oude man.

"Ik begrijp er niets van", zei zijn dochter na de begrafenis tegen de dominee. "Pappa kon zich nauwelijks meer bewegen, zo ziek was hij. Maar vlak voor hij stierf richtte hij zich op en pakte hij de stoel vast en wilde die niet meer loslaten. Zo is hij toen gestorven..."

"Wat prachtig", zei de dominee. "Ik zal het je uitleggen..."

Een baby is een geweldig voorbeeld van geloof

Hoe ontvangen we onze geestelijke voeding van de Heer? Hoe werkt het? Het is eigenlijk heel eenvoudig. Wij hebben het geloof van een pasgeboren baby nodig.

Van een pasgeboren baby? Maar een baby weet toch niets? Die kan helemaal niets. Dat klopt. En toch is een baby een prachtig voorbeeld. Als een baby honger heeft begint hij te huilen. Hij weet instinctief dat zijn moeder dan meteen zal komen. God heeft de baby dat vertrouwen gegeven. Hij weet dat het antwoord komt. Hij verwacht het. Dat is geloof. Wij zijn Gods kinderen en als wij Hem om melk vragen zal hij ons zeker geen slang geven of iets waar we niets aan hebben. * Wij moeten er dus net als een

baby op vertrouwen dat God onze gebeden hoort en verwachten dat Hij antwoord. Als een baby aan de borst zit schept hij door te zuigen als het ware een vacuum in zijn mond waardoor de melk uit de borst van de moeder komt. Zo werkt het met gebed ook.

Door te bidden scheppen we in ons hart een vacuum dat door Gods Geest opgevuld wordt. "Heer, hier is een

leeg plekje in mijn hart. Vult U het op met uw liefde en antwoorden!" Als de baby voor de eerste keer begint

te drinken weet hij nog niet direct waar hij de borst

kan vinden en moet de moeder die in zijn mondje stoppen, maar al snel weet de baby precies waar hij de

melk kan vinden. Zo is het ook met ons. Als we ons er een beetje in

oefenen leren we al snel hoe we Gods melk kunnen ontvangen en hoe we door Hem gevoed kunnen worden. Net als bij een baby moeten we blijven drinken.

Als we er na een slok al mee ophouden blijft onze maag leeg, maar als wij doordrinken worden we uiteindelijk goed gevoed en komen we volledig tot rust in de armen van God.

(Lukas 11:10-13)

